

i Stand til at bevise. En nær Slægtning af mig blev angreben af en meget farlig Sygdom: Kæft eller Benedder i Overkjæben. Strax da denne Sygdom udbrød, henvendte han sig til den nærmeste Læge, som ogsaa tog ham under Behandling, men uden Nytte; Behandlingen hjalp ikke. Derefter indlagdes den Syge paa Amtets Sygehus, men uden der at kunne faae Hjælp; Alt, hvad der blev gjort, hjalp ikke, Sygdommen greb mere og mere om sig. Den Syge søgte da ind til Kjøbenhavn og brugte Homøopathien eller Sufferdokteren, som det jo ogsaa kaldes, men Alt uden Nytte; Sygdommen greb saa vidt om sig, at Materien flød ud af Næsen, og jeg tror, at den ikke var langt fra at naae Hjernen. Den Syge lagde sig da ind paa Kommunehospitalet her i Kjøbenhavn, hvor han derefter var i længere Tid, men ligeledes uden Nytte. Lægerne erklærede tilsidt, at de ikke kunde kurerer ham, og han maatte da tage hjem i den forvilede Tilstand, at han ikke vidste, hvad der var at gjøre. Det er derfor min Overbevisning, at havde denne Mand ikke faaet Hjælp andesteds fra, vilde han have været død nu, og Døden vilde have været en Følge af hans Sygdom. Jeg talte da til en Kone, ikke en af de saakaldte „flege Koner“ — hun giver sig ikke af med at kurerer Alt, men kun daarlige Tingre og Saadant, som hun kan se med sine Øine —, og jeg spurgte hende, om hun ikke troede, at hun kunde hjælpe Manden. Hun svarede, at det gjerne var muligt, dersom Skanden ikke var bleven for gammel; men er et Menneske i den Forlegenhed, at det gjælder Livet, griber det efter Redning, selv om det kun er et Galnstraac. Jeg skrev da sieblikkelig ud til den paagjældende Mand: Saaledes har hun svaret mig, ønsker Du ikke at prøve det? Han svarede da: Jo, med største Fornøjelse! Han kom Dagen efter kjørende til mig, og da Konen er Nabo til mig — det er min Aftægtskone, jeg staaer i Aftægtsforhold til hende —, sendte vi Bud ind til hende, og han kom da til at tale med hende og spurgte hende, om hun troede, at hun kunde gjøre Noget for ham. Hun svarede: Jo, det kunde gjerne være muligt, naar det ikke var blevet for gammelt. Og hvad sker? Hun følger med Manden

derud, hvor han bor og brugte sine Medikamenter — ikke Hereri og Trolleri eller saadant Noget, men skarpe Medikamenter, som have nogen Kraft ved sig —, hun opholdt sig hos Manden i 3 Dage, og han kom sig, er rask den Dag i Dag og er kureret for den Sygdom, som Lægerne ved Kommunehospitalet havde sagt sig fra. Det er min Overbevisning, at havde han ikke faaet Hjælp paa anden Maade, vilde han, skjøndt han havde gennemgaaet mange Lægekure, nu have været død. Det her Rævnte er et Exempel paa, at der er mangfoldige Mennesker, der kunne hjælpe deres Medmennesker, og saa maa de ogsaa have Lov dertil. Naturligvis maa der være Indskrænkninger mod Misbrug, og for saadanne maa der være saftat Straf, men i Tilfælde, hvor slike Mennesker kunne yde Hjælp, bør det være dem tilladt. Derfor har jeg glædet mig ved, at Lovforslaget er kommet frem, og jeg tror, at det vilde være et stort Gode, om det blev vedtaget, hvorfor jeg skal anbefale og støtte det paa det Bedste.

Chr. Jensen: Ved at indbringe et Lovforslag er det altid vanskeligt at gjøre Alle tilpas; denne samme Dpdagelse have vi gjort i Dag, idet det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgfreds (Ch. Nielsen) fandt, at vort Forslag ikke var vidtgaende nok; men Sagen er, at vi ikke have tabt af Syne, at vi ogsaa have med den hoitagede Justitsminister at gjøre i denne Sag, og vi have derfor stillet vort Lovforslag saa konservativt, at jeg dog havde havt Haab om, at den ærede Minister skulde have taget nok saa velvillig imod det, som Tilfældet i Dag har været. Den ærede Minister har jo med rene Ord sagt, at han ikke har forandret sin Anskuelse i saa Henseende, han har jo stemt imod et lignende Forslag i det andet Thing, da det var til Forhandling der, og han tilføiede, at vi slet ikke maatte forlange af ham, at han skulde støtte vort Forslag. Jeg veed et Tilfælde med en anden Mand, der ligeledes havde været bestemt imod Kvassalveri, men han kom dog til at forandre sin Anskuelse. Vel var denne Mand ikke Minister, men han var dog i alt Fald Amtmand —, det nærmer sig dog noget dertil. Det er ikke fordi